

— On määrättävä Combescotille vahingonkorvauksena maksettavaksi 150 000 euroa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tämä kanne koskee nimittävän viranomaisen 29.7.2004 tekemää päätöstä kantajan siirtämisestä vastaajan toimipaikkaan.

Kantaja esittää kanteensa tueksi riidanalaisen päätöksen osalta, että

- se on lainvastainen, perusteeton ja mielivaltainen, koska siinä ei oteta huomioon, että päätöksen tekoajankohtana lääketieteellinen lautakunta oli vahvistanut, että kantaja oli työkykyinen
- se merkitsee, että kantaja ei voi jatkaa loppuun hoitoa, jonka hänen hoitava lääkäriinsä on määrännyt
- sitä ei voida perustella yksikön edulla, koska sairauslomalla oleva virkamies ei voi tehdä työtä, joka täyttää toiminnan edellyttämät vaatimukset.

Kantaja lisää, että riidanalainen päätös merkitsee, että hän on menettänyt kolmannessa maassa toimivan virkamiehen oikeutensa, koska hänen sairautensa ilmeni silloin, kun hän toimi vakinaisena neuvonantajana Guatemalassa.

Kanne 6.11.2005 — Italian tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio

(Asia T-424/05)

(2006/C 22/41)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Italian tasavalta (asiamies (asiamiehet): avvocato dello stato Paolo Gentili)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Kantaja vaatii että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim kumooa kanteen kohteena olevan päätöksen
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian tasavallan nostaman kanteen kohteena on 6.9.2005 tehty komission päätös nro C(2005) 3302.

Päätöksellään komissio on katsonut yhteismarkkinoille soveltu-mattomiksi asetuksen (decreto legge) nro 269/2003, joka on saatettu laintasoiseksi lailla nro 326/2003, 12 §:n.

Päätöksen mukaan erityyppisiin sijoitusrahastojen ja SICAV-rahastojen omaisuudenhoidon nettotuotosta kannettavan tuloveron verokantaa lasketaan 12,5 prosentista 5 prosenttiin niiden tapausten osalta, joissa sijoitusrahastot tai SICAV — rahastot ovat sijoittaneet kalenterivuoden aikana vähintään 2/3 rahaston arvosta markkina-arvoltaan pieniin tai keskiisuuriin pörssinoteerattuihin yrityksiin jaksolla, joka kattaa yli kuudesosan rahaston arvostuspäivistä. Tällaisia sijoitusrahastoja ja SICAV -rahastoja kutsutaan erikoissijoitusrahastoiksi.

Komission mukaan kyse on valikoivasta toimesta, joka suosii yhtäältä pieniä ja keskiuuria rahastointiyrityksiä suhteessa muihin ohjaten rahastositoumukset näihin. Tämän lisäksi se suosii erikoissijoitusrahastoja ja SICAV- rahastoja suhteessa yleisiin sijoitusrahastoihin, koska erityisten rahaston yksittäiset osuudet tuottavat enemmän, koska niitä rasittaa kevyempi verotus. Lisäksi kyseessä on yleisestä verotusjärjestelmästä erillinen toimenpide, jota on pidettävä puhtaasti toiminnallisena tukena. Komission mukaan ei ole olemassa mitään poikkeus-syytä, jonka perusteella EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu toimenpide voitaisiin katsoa oikeutetuksi.

Italian hallituksen mukaan päätöstä rasittavat ennen kaikkea menettelylliset virheet. Päätös aloittaa EY 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely ilman komission ja kyseessä olevan Italian viranomaisen välistä tietojenvaihtoa toimittamatta, vaikka valtioneuvostoissa noudatettavista menettelyistä annetussa asetuksessa N:o 659/99 tätä edellytetään (ensimmäinen perustelukappale).

Se väittää, että päätöstä ei ole perusteltu Italian hallituksen menettelyn aikana esittämien perustavanlaatuisten kysymysten osalta. Italian lainsäädännössä (jolla on pantu valtiosisäisesti täytäntöön rahoitusmarkkinoita koskeva direktiivi) sijoitusrahastot ja SICAV — rahastot katsotaan itsenäiseksi omaisuus-eräksi, joka voidaan jakaa osuuksiin. Niitä ei siis sellaisenaan pidetä yhteisön oikeudessa tarkoitettuina yrityksinä. Komissio on tästä tietoinen, mutta se on katsonut, että joissakin tapauksissa näitä rahoitusvälineitä on pidettävä yrityksinä. Komissio ei kuitenkaan ole tämentänyt, mistä tilanteista on kysymys ja millä edellytyksin rahastot ja SICAV — rahastot on katsottava tällaisiksi yrityksiksi (toinen perustelukappale).

Kolmannessa kanneperusteessaan Italian hallitus väittää, että päätös on EY 87 artiklan vastainen juuri siitä syystä, että sijoitusrahastoja ja SICAV — rahastoja ei oikeudellisen luonteensa vuoksi voida pitää yhteisön oikeudessa tarkoitettuna yrityksinä, vaan irtaimen omaisuuden yhteisömuutona. Jos ne katsottaisiin yrityksiksi, ei tukea voitaisi pitää valikoivana, koska mikä tahansa (sopimusperusteinen varainhoitoyhtiö tai SICAV — salkunhoitaja) voisi perustaa erikoissijoitusvälineitä yleisten rinnalle ja saada verohelpotuksen hyväkseen.

Neljäs kanneperuste koskee sitä, että päätöksessä on katsottu, että teoreettisen tuen saajina ovat pörssinoteeratut markkina-arvoltaan pienet ja keskisuuret yritykset, vaikka todellisina helpotuksen edunsaajina ovat ainoastaan rahasto-osuuksien ostajat, eli kuka tahansa oikeussubjekti. Tämän vuoksi tuki ei koske yrityksiä eikä se ole valikoiva. Komissio ei Italian mukaan ole esittänyt näyttöä siitä, että osuuksien ostajille suunnattu verohelpotus olisi todellisuudessa mainittuihin yhtiöihin kohdistuva välillinen verohelpotus.

Viides kanneperuste koskee myös EY 87 artiklan rikkomista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä, koska komissio on kantajan mukaan katsonut, että kyseessä olevalla verotoimenpiteellä on kilpailuvaikutuksia yhteisössä huolimatta siitä, että sen taloudellinen vaikutus on olematon (1 100 000 euroa). Komissio ei päätöksessään ole tehnyt selkoa myöskään siitä, miksi kyse on toimintatuesta, koska vero ei ole yhteisrahoitusvälineitä hoitaville välittäjille koituvaa hoitokulu. Markkina-arvoltaan pienten ja keskisuurten yritysten tukemistavoite osoittaa, että niiden osalta kyseessä on rakenteellisesta toimenpiteestä.

Kuudes kanneperuste koskee sitä, että päätöksessä ei ole hyväksytty sitä, että tilanteeseen voitaisiin soveltaa EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua poikkeusta. Pääomaltaan pienten yhtiöiden varallisuusperustan kasvattamistavoite on nimenomaan tämän poikkeusäännöksen alaan kuuluva talouspoliittinen päämäärä, sillä tällaisten yhtiöiden on huomattavasti vaikeampi päästä riskipääoman markkinoille kuin yhtiöiden, joiden markkina-arvo on huomattava.

Kanne 29.11.2005 — Vienne ym. v. parlamentti

(Asia T-427/05)

(2006/C 22/42)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Philippe Vienne (Bascharage, Luxemburg) ynnä muut (edustajat: asianajajat G. Bounéou, F. Frabetti)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

— implisiittinen päätös, jolla kieltäydytään henkilöstösääntöjen 24 artiklan mukaisesta avustamisesta, on kumottava;

- Euroopan parlamentti on velvoitettava korvaamaan yhteisvastuullisesti kantajille tästä syystä aiheutunut vahinko;
- vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat samankaltaisessa tilanteessa kuin asian T-359/05 kantajat ja vetoavat kanteensa tueksi samoihin perusteisiin ja perusteluihin kuin mainitun asian kantajat.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 24.11.2005 — Rica Foods v. komissio

(Asia T-87/01) ⁽¹⁾

(2006/C 22/43)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EYVL C 186, 30.6.2001.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 24.11.2005 — Rica Foods v. komissio

(Asia T-211/01) ⁽¹⁾

(2006/C 22/44)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Viidennen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EYVL C 317, 10.11.2001.